

Recenzja
w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego nauk
teologicznych księdzu dr. Lechowi Wołowskiemu

1. Podstawa prawna

Niniejszą recenzję sporządzam w związku z powołaniem mnie na recenzenta w postępowaniu habilitacyjnym wszczętym na wniosek ks. dra Lecha Wołowskiego, o czym poinformowano mnie w piśmie z 23 czerwca 2023 roku (L.dz. 05/06/2023), zaadresowanym przez Wydział Teologiczny Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie. Dokument ten odnosi się do uchwały Rady Dyscypliny Nauki Teologiczne Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie (nr RD/06/HAB./01/2023) z dnia 13 czerwca 2023 r.

Ocenę dorobku habilitacyjnego przeprowadziłem w oparciu o ustawę z dnia 20 lipca 2018 r. *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (aktualne odniesienie do aktu prawnego – tekst jednolity: Dz. U. z 2023 r. poz. 742, 1088, 1234, 1672.). Podstawę ocenianego materiału stanowi zbiór dokumentów, których kompletność pozwala dokonać oceny merytorycznej przedłożonego wniosku.

2. Oświadczenie recenzenta

Oświadczam, że nie posiadam żadnych interesów w odniesieniu do recenzowanych osiągnięć naukowych, a tematyka przedstawionych do oceny treści mieści się w głównym nurcie moich zainteresowań naukowo-badawczych.

3. Wymóg prawny 1. Stwierdzenie posiadania stopnia doktora (por. art. 219. ust. 1 pkt 1, Ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce*) – sylwetka Habilitanta

Ksiądz dr Lech Wołowski posiada: stopień magistra nauk matematycznych z zakresu matematyki teoretycznej (specjalizacja: analiza funkcjonalna i zespolona) uzyskany na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie na podstawie pracy magisterskiej pt. „Funkcje Laguerre’a i operatory różniczkowe w lokalnie wypukłych przestrzeniach funkcji

całkowitych” (uzyskany w roku 1999); stopień doktora nauk matematycznych z zakresu matematyki stosowanej (specjalizacja: fizyka matematyczna i układy dynamiczne) uzyskany na Uniwersytecie Kalifornijskim w Davis (University of California) na podstawie rozprawy doktorskiej pt. „Noise Induced Dissipation in Discrete-Time Classical and Quantum Dynamical Systems” (uzyskany w roku 2004); stopień magistra nauk teologicznych z zakresu teologii fundamentalnej (specjalizacja: teodycea) uzyskany na Uniwersytecie Papieskim Jana Pawła II w Krakowie na podstawie pracy magisterskiej pt. „Relacja między dobrowolnie przyjętym cierpieniem i miłosierdziem u św. s. Faustyny Kowalskiej i Kunegundy Siwiec” (uzyskany w roku 2011); stopień licencjacki z zakresu teologii dogmatycznej (specjalizacja: charytologia) uzyskany na Papieskim Uniwersytecie Gregoriańskim w Rzymie na podstawie dysertacji licencjackiej pt. „La grazia nel pensiero di Józef Tischner” (uzyskany w roku 2014); stopień doktora nauk teologicznych z zakresu teologii dogmatycznej (specjalizacja: charytologia i soteriologia) uzyskany na Papieskim Uniwersytecie Gregoriańskim w Rzymie na podstawie rozprawy doktorskiej pt. „La grazia e la libertà nel dramma dell’uomo bisognoso della salvezza in Hans Urs von Balthasar e Józef Tischner” (uzyskany w roku 2017).

W świetle powyższego stwierdzam, że ksiądz dr Lech Wołowski spełnia wymóg prawny – posiadanie stopnia doktora (por. art. 219. ust. 1 pkt 1, Ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce*) – niezbędny do ubiegania się o stopień doktora habilitowanego. Warto nadmienić, że Habilitant posiada dwa doktoraty z odległych od siebie dziedzin naukowych. Zasluguje to na duże uznanie i świadczy o rozległych horyzontach badawczych Naukowca.

4. Wymóg prawny 2. Stwierdzenie, czy wśród wskazanych do oceny osiągnięć naukowych znajduje się co najmniej 1 monografia naukowa wydana przez wydawnictwo, które w roku opublikowania tej monografii w ostatecznej formie było ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. a (art. 219 ust. 2 Ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce*)¹.

Wśród dokumentów przekazanych do recenzji znajduje się monografia jednoautorska naukowa, przygotowana przez ks. dra Lecha Wołowskiego i opatrzona tytułem „Problematyka paradoksu w myśli Henriego de Lubaca i Hansa Ursa von Balthasara”. Książka ta ukazała się

---

¹ Por. *Recenzje w postępowaniach o awans naukowy. Poradnik*, Rada Doskonałości Naukowej, 2022 r., s. 11.

nakładem Wydawnictwa Naukowego Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie (Kraków 2023).

Informacje formalne o przedmiotowej monografii:

Liczba stron – 352

Recenzenci wydawniczy:

ks. prof. dr hab. Arkadiusz Baron, UPJPII, Kraków; ks. prof. dr hab. Szymon Drzyżdżyk, UPJPII, Kraków; ks. prof. dr hab. Dariusz Kowalczyk, PUG, Rzym.

Układ monografii:

Wstęp (s. 7-22), Rozdział I. „Problematyka paradoksu u Henriego de Lubaca” (s. 23-158), Rozdział II. „Problematyka paradoksu u Hansa Ursa von Balthasara” (s. 159-262), Rozdział III. „Metodologiczne miejsce paradoksu w refleksji dogmatycznej” (s. 263-315), Zakończenie (s. 317-321), Abstrakt (s. 323), Abstract (s. 324), Bibliografia (s. 325-346), Indeks nazwisk (s. 347-350), Spis treści (351-352).

Aparat krytyczny:

Przypisy dolne, liczone oddzielnie dla wstępu, poszczególnych rozdziałów, zakończenia i bibliografii. Łączna liczba przypisów – 618.

Bibliografia obejmuje teksty źródłowe (Henri de Lubac, Hans Urs von Balthasar) oraz opracowania i literaturę pomocniczą.

Dodajmy, że przedmiotowa monografia od strony formalnej spełnia wszelkie wymagania stawiane opracowaniom naukowym. Jest to zapewne zasługą Autora monografii, Wydawnictwa Naukowego Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie oraz recenzentów wydawniczych, których dorobek i warsztat naukowy zasługują na najwyższe uznanie.

Uniwersytet Papieski Jana Pawła II w Krakowie został ujęty jako „Wydawnictwo” (poziom I) oraz posiada Unikatowy Identyfikator Wydawnictwa – 60500.

W świetle powyższego stwierdzam, że wśród wskazanych do oceny osiągnięć naukowych znajduje się monografia naukowa (1), wydana przez wydawnictwo, które w roku jej opublikowania w ostatecznej formie było ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. a (art. 219 ust. 2 Ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce*). Powyższa konstatacja oznacza, że

zasadne jest ocenianie treści monografii jako osiągnięcia naukowego osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

5. Wymóg prawny 3. „Ocena wraz z uzasadnieniem, czy wskazane osiągnięcia naukowe osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego stanowią znaczący wkład w rozwój określonej dyscypliny”² (por. art. 219. ust. 1 pkt 2, Ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce*).

5.1. Ocena głównego osiągnięcia naukowego

5.1.1. Metodologia

Celem dociekań, przeprowadzonych przez ks. dra Lecha Wołowskiego, było zbadanie roli problematyki paradoksu w refleksji dogmatycznej na przykładzie twórczości dwóch teologów zaliczanych do grona najwybitniejszych myślicieli XX wieku, tj. Henri de Lubaca i Hansa Ursa von Balthasara. Badacz realizował ten cel dwupłaszczyznowo. Pierwszą płaszczyzną realizacji omawianego celu dociekań było systematyczne zbadanie roli odgrywanej przez problematykę paradoksu w myśli dogmatycznej zarówno Lubaca, jak i Balthasara. Implikowało to konieczność określenia, jakie konkretne paradoksy teologiczne stały się przedmiotem rozważań tych autorów. Druga płaszczyzna miała charakter teologiczno-metodologiczny. Chodziło w niej o podjęcie meta-refleksji nad miejscem paradoksu najpierw w refleksji omawianych obydwu myślicieli, a następnie w ogólnie rozumianej refleksji dogmatycznej. Dla pełniejszego obrazu dodajmy, że badania ks. dra Lecha Wołowskiego zaowocowały precyzyjnym określeniem i przedstawieniem „status questionis”³.

5.1.2. Układ tekstu monografii

Struktura pracy w pełni odzwierciedla założony cel badań. Pierwsze dwa rozdziały mają charakter bliźniaczy i są poświęcone problematyce paradoksu w refleksji dogmatycznej, odpowiednio Lubaca i Balthasara. Każdy z tych rozdziałów podzielono na dwa podrozdziały. W pierwszym z nich zwrócono uwagę na źródła zainteresowania problematyką paradoksu i ogólną charakterystykę refleksji każdego z wymienionych autorów w zakresie określonej

---

² *Recenzje w postępowaniach o awans naukowy. Poradnik*, Rada Doskonałości Naukowej, 2022 r., s. 12.

³ Por. L. Wołowski, *Problematyka paradoksu w myśli Henriego de Lubaca i Hansa Ursa von Balthasara*, Uniwersytet Papieski Jana Pawła II w Krakowie, Wydawnictwo Naukowe, Kraków 2023, s. 14-17.

tematyki. Drugi podrozdział w obu przypadkach podzielono na cztery paragrafy poświęcone analizie konkretnych paradoksów. Inną strukturę posiada rozdział trzeci, w którym Autor podjął się bardzo trudnego zadania. Przedstawił bowiem w nim meta-refleksję nad problematyką paradoksu. Słusznie podzielił ten rozdział na trzy podrozdziały. W podrozdziale pierwszym na przykładzie refleksji Lubaca przeanalizował relację pomiędzy paradoksem a syntezą i tajemnicą. Natomiast w podrozdziale drugim w oparciu o myśli Balthasara prześledził relację, jaka zachodzi pomiędzy paradoksem a dialektyką i zasadą analogii. W ostatnim podrozdziale umieścił efekty roztrząsań „paradoksu jako metodologicznego klucza w refleksji dogmatycznej”. Ten fragment monografii posiada szczególną wartość. Świadczy nie tylko o wielkiej pasji i wnikliwości badawczej Autora, ale także o jego odwadze. Przedstawione w nim treści prowokują i uwodzą czytelnika, ale nie zwodzą. W poszczególnych konstrukcjach syntaktycznych ks. dra Lecha Wołowskiego wybrzmiewa ostrożność i ostrość. A jest to szczególnie cenne połączenie w refleksji właściwej badaniom z zakresu teologii dogmatycznej. W rozdziale trzecim Autor ujawnia się jako samodzielny pracownik naukowy, badacz dociekliwy i uważny, szukający i znajdujący, argumentujący i przekonujący. A nade wszystko ks. dr Lech Wołowski daje się poznać jako naukowiec proponujący nowe podejście metodologiczne w obrębie teologii systematycznej. Stwierdzam, że układ tekstu jest przejrzysty i adekwatny do prowadzonych dociekań.

5.1.3. Wkład w rozwój dyscypliny

Po pierwsze, książka dr Lecha Wołowskiego wykazała w swojej pracy, że istnieje zażętek do tworzenia nowego podejścia w badaniach teologicznych. Mam tu na myśli osobną metodologiczną klasyfikację, którą określić można mianem „metody paradoksu”, jak to zresztą proponuje Habilitant. W tle tego wkładu w rozwój teologii należy rozpoznać dotychczasowe niedowartościowanie problematyki paradoksu w badaniach teologicznych i literaturze teologicznej. Badania koncentrujące się na myśli Henriego de Lubaca i Hansa Ursa von Balthasara wykazały – o czym w pełni zaświadcza recenzowana monografia – że ci wielcy teolodzy posiadali wyjątkową wrażliwość na paradoks. I to właśnie w paradoksie można rozpoznać jedną z głównych wewnętrznych nici łączących ich spojrzenia. Habilitant zaproponował „szalenie ciekawą”⁴ refleksję metodologiczną nad miejscem i rolą paradoksu

---

⁴ Sformułowanie to jest używane przez o. prof. Jacka Salija OP jako wyraz bardzo dużego uznania dla omawianych badań teologicznych. Przejmuję to sformułowanie i stosuję je, chcąc wyrazić w ten sposób wdzięczność dla

w teologii. Nowością jest kompleksowy sposób przedyskutowania zagadnienia relacji kategorii paradoksu do syntezy i tajemnicy oraz dialektyki i analogii w myśli obu omawianych autorów. Z dużym przekonaniem stwierdzam, że dzięki badaniom ks. dra Lecha Wołowskiego zyskaliśmy w badaniach teologicznych bazę do rozwijania refleksji, której droga będzie odtąd wiodła przez stosowanie „metody paradoksu”.

Po drugie, w recenzowanej monografii po raz pierwszy w sposób kompleksowy udowodniono, że na kluczowe aspekty twórczości Hansa Ursa von Balthasara i Henriego de Lubaca należy patrzeć z perspektywy problematyki paradoksu. Ponieważ ci dwaj myśliciele są nieustannie „odkrywani” w kolejnych badaniach teologicznych, to w refleksji ks. dra Lecha Wołowskiego należy rozpoznać znaczący krok naprzód w rozwoju teologii, studiów z historii dogmatu.

Po trzecie, z dużym uznaniem należy przyjąć precyzyjne sformułowanie, które zaproponował ks. dr Lech Wołowski, aby określić, czym jest paradoks w jego badaniach. Przyjęta definicja brzmi następująco: „Paradoks to zjawisko, sytuacja, osąd lub twierdzenie mające źródło w rzeczywistości i wyrażające prawdę, która kryje w sobie pozorną sprzeczność, leży w sprzeczności z powszechnym mniemaniem lub wskazuje na głębszy niż dotychczas powszechnie dostrzegany aspekt rzeczywistości”⁵. W przytoczonej definicji rozpoznaję znaczący wkład w rozwój teologii, gdyż posiada ona dużą użyteczność badawczą. Ujawni się zapewne w badaniach wielu teologów jako efektywnie stosowana, a jej potencjał będzie zapewne jeszcze odkrywany. Zadbać należy, aby definicję tę promować w opracowaniach naukowych publikowanych w różnych językach.

W świetle powyższych argumentów jasnym jest, że recenzowane osiągnięcie naukowe stanowi znaczący wkład w rozwój nauk teologicznych.

5.1.4. Uwagi krytyczne

Mimo bardzo wysokiej oceny dorobku Habilitanta, pragnę sformułować kilka uwag natury krytycznej. Po pierwsze, w monografii ks. dra Lecha Wołowskiego łatwo można dostrzec, że jej Autor posługuje się wieloma metodami badawczymi stosowanymi w teologii.

---

mojego Mistrza badań teologicznych i Nauczyciela teologii. To właśnie o. prof. Jacek Salij OP powiedział mi przed laty, jak ważne jest myślenie o wierze katolickiej przez pryzmat paradoksu. Udowadniał w swoich wykładach, że to właśnie paradoks w teologii jawi się jako klucz do głębokiego poznania treści wiary. Mam nadzieję, że dorobek warszawskiego teologa dotyczący paradoksu w teologii doczeka się gruntownych badań i publikacji.

⁵ L. Wołowski, *Problematyka paradoksu...*, dz. cyt., s. 12.

Niestety nie opisał on tych metod. We „Wstępie”, gdy omawia „Cele i kwestie metodologiczne”, nie daje czytelnikowi pełnego wykazu metod, które zastosował w badaniach. Ograniczył się do bardzo prostego przedstawienia tej ważnej sprawy w sposób następujący: „Jeśli zaś chodzi o metodę badań przyjętą w niniejszej pracy, to jest to głównie analityczna lektura tekstów źródłowych obu autorów wspomagana tam, gdzie jest to konieczne odwołaniami do uznanych w literaturze opracowań ich myśli. Pracując nad obranym tu aspektem ich twórczości, siłą rzeczy posługujemy się również metodą porównawczą, jednak ma ona w tej pracy znaczenie drugorzędne”⁶. Zauważmy, że sam Autor przyznaje się do tego, iż posługuje się „... głównie analityczną lekturą tekstów...”, co przecież oznacza, że posłużył się wieloma innymi metodami. Wiedzą to zapewne także teolodzy czytający opracowanie ks. dra Lecha Wołowskiego. Wobec zidentyfikowanego braku zachęcam ks. dra Lecha Wołowskiego do napisania artykułu naukowego zawierającego pełny zbiór i opis metod badawczych zastosowanych przez niego w badaniach, których efektem jest recenzowana książka – osiągnięcie naukowe. Opracowanie takie mogłoby być opatrzone tytułem: „Metodologiczne doświadczenia i perspektywy w badaniach problematyki paradoksu w myśli Henriego de Lubaca i Hansa Ursa von Balthasara”.

Po drugie, ks. dr Lech Wołowski zdradza predylekcję do wystawiania na próbę cierpliwości czytelników. Bo jakże inaczej określić jego wnikliwe analizy filozoficzno-teologiczne, po których czytelnik nie otrzymuje refleksji dotyczącej funkcjonowania Kościoła czy społeczeństwa. Innymi słowy nie ma możliwości zapoznania się z przejściem od idei do refleksji „politycznej”, funkcjonalnej. Dla przykładu odwołajmy się do fragmentu 2.3.2. „Trzy odłony paradoksu ateistycznego humanizmu”⁷. Autor, odwołując się do Henri de Lubaca, rozprawia się wnikliwie, po mistrzowsku z poglądami kryjącymi się u źródeł współczesnego ateizmu, a więc przekonaniai najpierw Ludwika Feuerbacha i Karola Marksa, następnie Fryderyka Nietzschego i – w końcu – Augusta Comte’a. Posługując się leksyką proweniencji militarnej, z dużą swadą pisze o zidentyfikowanej triadzie: „Przeгляд (...) trzech frontów zaczniemy od tego, który dotarł najdalej na wschód, następnie zatrzymamy się na moment na centralnym froncie niemieckim, by po nim rzucić okiem na rozpościerający się na zachód od Renu front francuski”⁸. Po takim stwierdzeniu poprowadził w trzech odłonach bardzo

---

⁶ Tamże, s. 12-13.

⁷ Tamże, s. 93-114.

⁸ Tamże s. 94.

wciągającą analizę. Niestety, na analizie poprzestał. Czytelnik nie otrzymał odpowiedzi na zasadnicze pytanie, które rodzi się podczas lektury tego fragmentu: z jaką bronią powinniśmy wyruszyć jako teolodzy na te trzy fronty? Wobec tego braku, czytelnik musi zachować cierpliwość i czekać na opracowanie ks. Lecha Wołowskiego będące dalszą refleksją nad trzema frontami.

Formułuję te uwagi krytyczne z zamyślenia i szczerzej chęci usłyszenia więcej niż to, co przeczytałem w recenzowanej monografii. Piszę o zidentyfikowanych dwóch brakach wiedziony przekonaniem, że Habilitant ma do powiedzenia więcej niż to, co wyraził w książce. Nie jestem pewien, czy zdołałem uchwycić i przeniknąć wszystkie szczegółowe niuansy przedstawionej pracy. Jak wspominałem, są w niej braki, które wypełniałem poprzez własne dopowiedzenia teologiczne i filozoficzne, jednak nie zawsze potrafiłem to zrobić, choćby w deficycie dotyczącym eklezjologicznych implikacji wynikających z refleksji nad ateistycznym humanizmem.

5.1.5. Podsumowanie

W świetle powyższego, pomimo wyrażonych uwag krytycznych, stwierdzam, że ksiądz dr Lech Wołowski spełnia wymóg prawny niezbędny do ubiegania się o stopień doktora habilitowanego, a mianowicie, iż jego główne osiągnięcie naukowe – monografia pt. „Problematyka paradoksu w myśli Henriego de Lubaca i Hansa Ursa von Balthasara” – stanowi znaczący wkład w rozwój teologii (por. art. 219. ust. 1 pkt 2, Ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce*).

5.2. Ocena pozostałych osiągnięć naukowych

5.2.1. Jakościowa i ilościowa charakterystyka ocenianego pozostałego dorobku naukowego

Na pozostały dorobek naukowy Habilitanta składają się: monografia naukowa (L. Wołowski, *Łaska i wolność u Hansa Ursa von Balthasara i Józefa Tischnera*, WAM, Kraków 2019) oraz szereg tekstów mniejszych – artykułów publikowanych w czasopiśmie naukowych (17) i rozdziałów zamieszczonych w monografiach (3). W tekstach tych Autor ujawnił inne swoje zainteresowania badawcze – odmienne od tych zaprezentowanych w głównym osiągnięciu naukowym. Podjął bowiem kwestie oscylujące głównie wokół dwóch zagadnień:

mariologii i myśli J. Tischnera. Są to opracowania szczegółowe, poprawnie skonstruowane. Niektóre z nich otrzymały formę właściwą raportom z przeprowadzenia bardzo szczegółowych badań.

5.2.2. Wkład w rozwój dyscypliny

Oceniając pozostałe osiągnięcia naukowe, należy wskazać na ich wkład w rozwój dyscypliny. Oczywiście jest on proporcjonalny do liczby opracowań i podjętych w nich tematów. Wkład ten polega na rozwijaniu badań komparatystycznych. Ksiądz dr Lech Wołowski lubuje się w zderzaniu ze sobą różnych kwestii, szuka u autorów/myślicieli poglądów podobnych lub skrajnie odmiennych. Następnie konfrontuje je ze sobą, porównuje, roztrząsa, wykazuje nieoczywiste niuansy i wyprowadza nieoczywiste wnioski. Nie udziela jednak łatwych i oczywistych odpowiedzi, prowokuje odbiorców – szczególnie środowisko teologów i filozofów – do badań kolejnych. Wskazuje bowiem obficie nowe obszary dociekań naukowych i metody ich prowadzenia.

5.2.3. Podsumowanie

W świetle powyższego, pomimo wyrażonych uwag krytycznych, stwierdzam, że ks. dr Lech Wołowski spełnia wymóg prawny niezbędny do ubiegania się o stopień doktora habilitowanego, a mianowicie, iż jego pozostałe osiągnięcia naukowe (różne od monografii pt. „Problematyka paradoksu w myśli Henriego de Lubaca i Hansa Ursa von Balthasara”) stanowią znaczący wkład w rozwój teologii (por. art. 219. ust. 1 pkt 2, Ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce*).

6. Stwierdzenie, czy habilitant „wykazuje się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej” (art. 219. ust. 1 pkt 3, Ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce*).

6.1. Aktywność naukowa w więcej niż jednej uczelni, w szczególności zagranicznej

Ksiądz dr Lech Wołowski jest zatrudniony na stanowisku adiunkta (od 1 października 2019 roku) w Katedrze Antropologii Teologicznej Instytutu Teologii Dogmatycznej i Patrystycznej na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie.

Wcześniej był zatrudniony na stanowisku asystenta (2017-2019) w Katedrze Historii Dogmatu Instytutu Teologii Dogmatycznej na Wydziale Teologicznym tegoż Uniwersytetu. W latach 2006-2017 odbył formację w Wyższym Seminarium Duchownym Archidiecezji Krakowskiej, a następnie studia licencjackie i doktoranckie na Papieskim Uniwersytecie Gregoriańskim w Rzymie. Wcześniej (2004-2006) był adiunktem na Wydziale Matematyki Uniwersytetu Bristolskiego (Postdoc position at the University of Bristol) w Wielkiej Brytanii, (2000-2004) był asystentem-doktorantem na Wydziale Matematyki Uniwersytetu UC Davis w Kalifornii (teaching and research assistant, UC Davis, California, USA). Pierwsze jego doświadczenia w pracy akademickiej związane były z asystenturą (1999-2000) w Instytucie Matematyki Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie, a wcześniej (1998-1999) z byciem asystentem-stażystą w tej samej jednostce naukowej.

6.2. Aktywność naukowa – udział w projektach naukowych/grantach

Habilitant uczestniczył w projekcie naukowym realizowanym w ramach grantu NCN „Metodologiczna odnowa teologii dogmatycznej” (NCN 2017/27/B/HS1/01634) kierowanego przez ks. prof. Roberta Woźniaka. Jego uczestnictwo w projekcie polegało na przygotowaniu rozdziału w monografii (L. Wołowski, *Od Cantora do Balthasara, czyli słowo o roli paradoksu w naukach ścisłych i w dogmatyce*, w: *Dogmat i metoda. Wprowadzenie do badań interdyscyplinarnych w teologii dogmatycznej*, red. R.J. Woźniak, WAM, Kraków 2021, s. 415-435). Ksiądz dr Lech Wołowski uczestniczył także w grantie uczelnianym dotyczącym realizacji na UPJPII projektu „Aktywny senior z przyszłością!” współfinansowanego ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego, kierowanego przez ks. prof. Jana Dziejzica i polegającego na utworzeniu na UPJPII Uniwersytetu Trzeciego Wieku.

6.2. Aktywność naukowa – doświadczenie akademicko-administracyjne

Ksiądz dr Lech Wołowski pracując na Wydziale Teologicznym UPJPII w latach 2017-2022 pełnił szereg funkcji o charakterze akademicko-administracyjnym. Wśród nich wymieńmy następujące: kierownik zespołu ds. przygotowania na Wydziale Teologicznym UPJPII specjalności jednolitych studiów magisterskich Theology in English prowadzonych w całości w języku angielskim; członek komisji ewaluacyjnej w ramach ewaluacji na lata 2017-2021; przedstawiciel Wydziału Teologicznego w ramach prac Komisji Stypendialnej UPJPII w latach 2019-2021; członek komisji rekrutacyjnej w latach akademickich 2020-2022;

przedstawiciel młodszych pracowników naukowych na posiedzeniach Rady Wydziału Teologicznego UPJPII w latach 2017-2022; sekretarz Instytutu Teologii Dogmatycznej i Patrystycznej od 2020 r.; sekretarz w obronach prac doktorskich oraz członek komisji egzaminacyjnej w egzaminach licencjackich i magisterskich prowadzonych na Wydziale Teologicznym UPJPII w latach 2017-2022.

6.3. Aktywność naukowa – konferencje i kwerendy

Ksiądz dr Lech Wołowski wygłosił szereg referatów na konferencjach naukowych, co świadczy o dużym zasięgu jego oddziaływania naukowego – w kraju i poza Polską (np. Rzym, Praga). Przeprowadził kwerendy w bibliotekach Uniwersytetu we Freiburgu (Albert-Ludwigs-Universität), Uniwersytetu Gregoriańskiego w Rzymie (Pontificia Università Gregoriana) oraz Instytutu „Casa Balthasar” w Rzymie zajmującego się gromadzeniem i promocją spuścizny naukowej i duchowej H. de Lubaca i H.U. von Balthasara.

6.4. Aktywność naukowa potwierdzona otrzymanymi stypendiami, wyróżnieniami, nominacjami i nagrodami

Habilitant otrzymał: nagrodę J.M. Rektora UPJPII za osiągnięcia w pracy naukowo-dydaktycznej i organizacyjnej (przyznana dnia 8 grudnia 2020 r.); nominację do nagrody kard. Roberta Bellarmina na Papieskim Uniwersytecie Gregoriańskim (2017); 3-letnie stypendium doktoranckie i 2-letnie stypendium licencjackie przyznane przez J.E. bpa Andrzeja P. Wypycha, dyrektora wykonawczego „Catholic League for Religious Assistance to Poland and Polonia”; Stypendium naukowe uzyskane na wyjazd na konferencję „XI Summer School Fundamental Problems in Statistical Physics” zorganizowaną przez Katolicki Uniwersytet w Leuven w Belgii (2005); stypendium z programu Unii Europejskiej Marie Curie Scholarship (Program Marie Curie – EUA4X) fundujące wyjazd na konferencję „Analysis and control of mixing with an application to micro and macro flow processes” organizowaną przez CIMS, w Udine we Włoszech (2005); stypendium Amerykańskiej fundacji nauki NSF nr DMS-0306887 fundujące uczestnictwo w konferencji „XIV International Congress on Mathematical Physics” w Lizbonie w Portugalii (2003); roczne stypendium „George and Dorothy Zolk Fellowship in Applied Mathematics” na rok akademicki 2003-2004 na uniwersytecie UC Davis w Kalifornii; nagrodę Alice T. Leung za rok akademicki 2002-2003, UC Davis w Kalifornii; pierwszą nagrodę w konkursie Polskiego Towarzystwa Matematycznego na najlepszą pracę studencką z teorii

prawdopodobieństwa i zastosowań na rok 1999 za pracę konkursową pt. „Limit theorems for a strongly dependent random vector field”.

6.5. Podsumowanie

W świetle powyższego stwierdzam, że ksiądz dr Lech Wołowski spełnia wymóg prawny – wykazuje się istotną aktywnością naukową realizowaną w więcej niż jednej uczelni, w szczególności zagranicznej (por. art. 219. ust. 1 pkt 3, Ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce*) – niezbędny do ubiegania się o stopień doktora habilitowanego.

7. Konkluzja i ocena

Ja, niżej podpisany stwierdzam, że recenzowane osiągnięcia ks. dra Lecha Wołowskiego spełniają wymagania, o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt 1 do 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce*. Ergo, wnioskuję do Rady Dyscypliny Nauki Teologiczne Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie o dopuszczenie ks. dra Lecha Wołowskiego do dalszych etapów postępowania w sprawie o nadanie mu stopnia doktora habilitowanego nauk teologicznych.

